Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

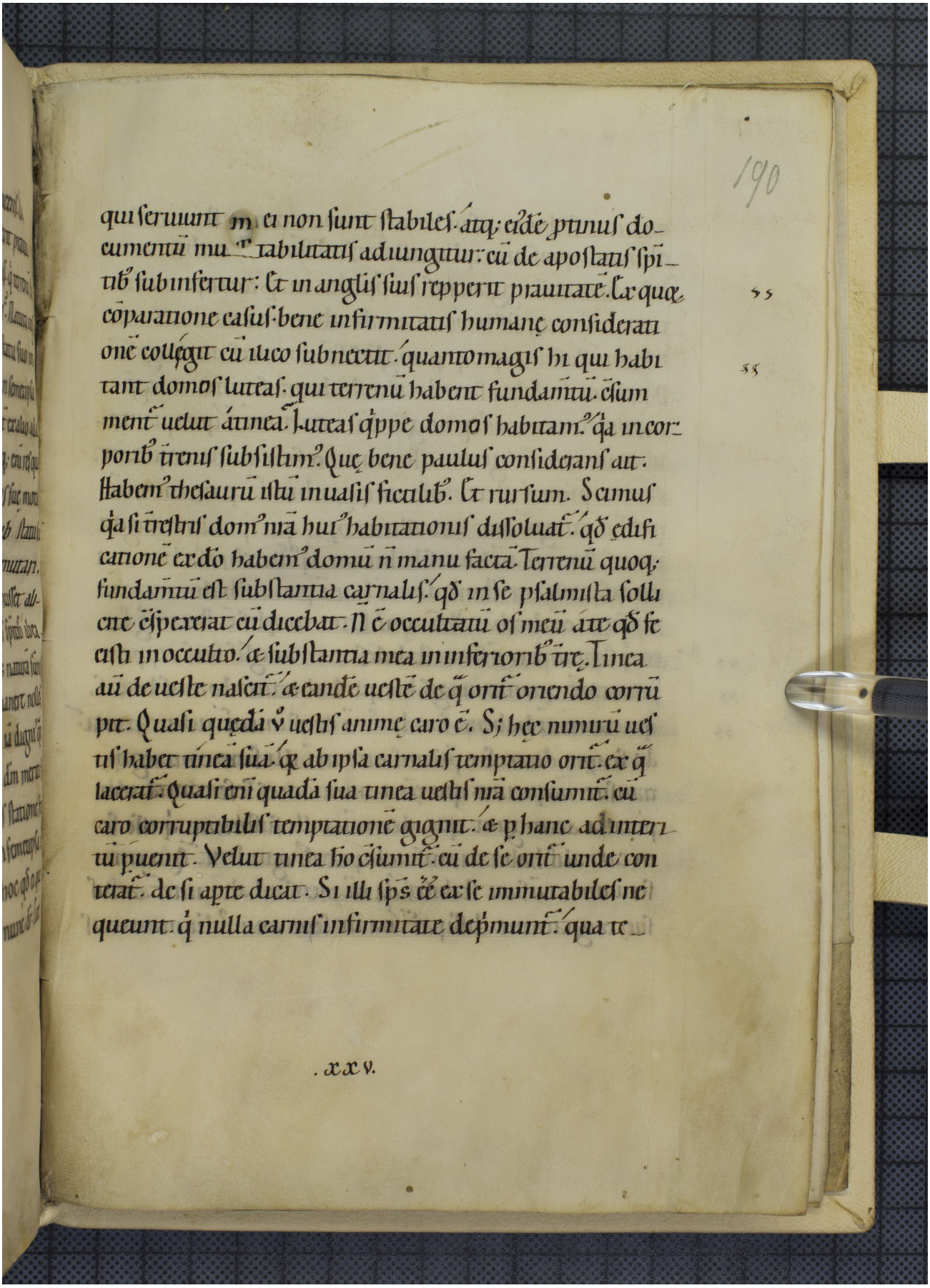

qui seruiunt mei non sunt stabiles. atq; eiusdē ꝓtinus do-
cumentū mutabilitatis adiungitur: cū de apostatis spi-
tib⁹ subinfertur: Et in anglis suis repperit prauitatē. Ex quoꝝ
cōparatione casus bene infirmitatis humanę considerati
onē collegit cū ilico subnectit. quanto magis hi qui habi
tant domos luteas. qui terrenū habent fundamētū. cōsum
ment⁹ uelut ātinea. Luteas q̄ppe domos habitam⁹. q̄a in cor-
porib⁹ t̄renis subsistim⁹. Quę bene paulus considerans ait.
Habem⁹ thesaurū istū in uasis fictilib⁹. Et rursum. Scimus
q̄a si t̄restris dom⁹ nr̄a hui⁹ habitationis dissoluat⁹. qd̄ edifi
cationē ex dō habem⁹ domū n̄ manu factā. Terrenū quoq;
fundamētū est substantia carnalis. qd̄ in se psalmista solli
cite cōspexerat cū dicebat. N̄ ē occultatū os meū ā te qd̄ fe
cisti in occulto. & substantia mea in inferiorib⁹ t̄rę. Tinea
aū de ueste nascit⁹. & eandē uestē de q̄ orit⁹ oriendo corrū
pit. Quasi quędā v̄ uestis animę caro ē. Si hęc nimirū ues
tis habet tineā suā. q̄ ab ipsa carnalis temptatio orit⁹. ex q̄
laceratur. Quasi enī quadā sua tinea uestis nr̄a consumit⁹. cū
caro corruptibilis temptationē gignit. & ꝑ hanc ad interi-
tū ꝑuenit. Velut tinea h̄o cōsumit⁹. cū de se orit⁹ unde con
terat⁹. de si apte dicat. Si illi sp̄s ēē ex se immutabiles ne
queunt. q̄ nulla carnis infirmitate deꝑmunt⁹. qua te-